

pondělí 3. 10. / 18.30 / mimo
Svejkův návrat

středa 5. 10. / 18.30 / mimo
Komáři

čtvrtek 6. 10. / 18.30 / mimo
**Pan Ein a problém
požární bezpečnosti**

pondělí 10. 10. / 18.30 / mimo
Obraz

středa 12. 10. / 18.30 / mimo
Konec hry CZ TIT

čtvrtek 13. 10. / 18.30 / mimo
Naši furianti

pátek 14. 10. / 19.00 / zájezd
Komáři
(Divadlo Bolka Polívky, Brno)

středa 19. 10. / 17.00 / vstup zdarma
Cechovovské soirée KO
MUR
KA
(doprovodný program
k premiéře)

pátek 21. 10. / 11.00 / VG
Tohle není Višňový sad
(veřejná generálka)

sobota 22. 10. / 18.30 / P
Tohle není Višňový sad
(premiéra)

pondělí 24. 10. / 18.30 / mimo
Tohle není Višňový sad
(1. repríza s besedou po představení)

středa 26. 10. / 19.00 / zájezd
Naši furianti
(Festival Čekání na Václava,
Hradec Králové)

neděle 30. 10. / 17.00 / Bne
Tohle není Višňový sad

pondělí 31. 10. / 18.30 / mimo
Macbeth

Změna programu vyhrazena.

Divadlo přijímám jako svou rodinu se všemi jejími radostmi i smutky.

Alena Sasínová-Polarczyk letos slaví půlkulaté jubileum, protože je tomu 15 let, co se zabydlela v naší dámské šatně. Při té příležitosti jsme se rozhodli jí zeptat na pár otázek.

Změnilo vás v něčem oněch 15 let v našem divadle? Vnímáte sama sebe, kolegy či divadlo jako takové jinak?

Zestárla jsem. Zde je viditelná změna, ale stále „tváře jako broskvička“ (Arkadinová).

V dámské šatně se mi bydlí radostně i přes různé turbulence vztahů, které patří k divadlu a do jeho světa. A mám ráda i pánskou šatnu, i přes výše uvedené... 15 let je za mnou!

Nejdelší angažmá v mém divadelním životě je v Komorní scéně Aréna. Už ho nemíním měnit, jen zkrátka odejdu. „Až nastane ten pravý čas,“ jak říkával můj guru děd Janík. Což svědčí o tom, že Aréna je má srdeční záležitost a tak to zůstane.

Já se neměním ani v postojích, ani v názorech. Jsem konstanta.

Ale v mnohém jsem se poučila a přijala „dědův“ názor, který mi často opakoval: „Alú, vytrzymaj nierwowo, jsou situace, které uzrají i bez nás!“ To mám psáno jeho rukou na jedné vzácné fotografii. V divadle jsem se vždy vnímala jako středobod a pracovala jsem vždy do úmoru. Teď už středobodem dlouho nejsem. Divadlo přijímám jako svou rodinu se všemi jejími radostmi i smutky. Prohrami i vítězstvími. Tak to je a jinak to nemám. Role, po nichž jsem toužila, jsou pryč, a ty, po kterých snad ještě má touha nevzdává naději, nechávám osudu. Všechno je, jak má být.

V předešlé sezóně jste nastudovala dvě velké a krásné role: Karen v Komárech a Šuru ve Švejkově návratu. Zatímco Karen je cílevědomá vědkyně, která se s konceptem pečování o druhé nikdy úplně nesžila (a to v podstatě ani ve chvíli, kdy onu péči sama potřebuje), Šura je naopak Haškovi dost vytrvalou a neúnavnou pečovatelkou, až si člověk říká, odkud se v ní to neustále odhodlání stále bere. V čem vám jsou tyto ženy blízké a v čem bylo naopak těžké najít si k nim cestu?

Role **Karen** je mi tolik blízká a cesta k její interpretaci byla samozřejmá a jasná. Ponořit se na 165 minut do tohoto nádherně napsaného příběhu vztahových složitostí rodiny Karen mne činí šťastnou a na konci svého výstupu se sl. Truplovou, mou mladší dcerou, prožívám katarzi a doufám, že divák taktéž.

Šura – tot' zcela jiný šálek čaje. Je to tragikomická postava v životě Jaroslava Haška, ale snad se mi podařilo tuto roli uchopit dle představ pana autora. Poprala jsem se hlavně s jazykem, kterým hovoří. Na konci představení mám zavařeny mozkové závity a jsem ráda, když se na děkovačce s Bedínkem **Josefem Kalužou** (Haškem) chytíme za ruce a řekneme si: „A je to!“

Šura mě nesmírně baví. I když je to pro mne těžký úkol dát této ambiciózní, urputné, ruské ženě, komunistce, i lidský rozměr. Tak snad se mi to při tatarské ukolébavce Samavúr podaří.

Hledali jsme společně s autorem i s režisérem, jak Šuru pojmout. Jak vytvořit její charakter a interpretovat ho tak, abychom se potkali všichni tři a já se se Šurou mohla skamarádit a sít. A to se nám, dle mého soudu, povedlo. Co na to pánové? Ať si řeknou sami...

Čím byste diváky pozvala na Komáry?

Diváci přijďte! Jsme na vás závislí! Jako je závislá samička komára na naší krvi, aby nakrmila své potomky a oni přežili. A divadlo tu bylo, je a bude a my díky vám přežijeme!

S úctou vaše Alena Sasínová – Polarczyk

KOMORNÍ
SCÉNA
ARENA

Alena Sasínová –Polarczyk

10 2022

Komorní scéna Aréna, příspěvková organizace
28. října 2, 701 85 Moravská Ostrava

Kde nás najdete

V pasáži Knihovny města Ostravy, hned u Mostu Miloše Sýkory.

Komůrka se nachází ve vedlejším vchodě v 1. patře (dveře nalevo od Vinotěky U Mostu).

Prosíme chodte včas.

Po zahájení představení není možný přístup do hlediště.

Pokladna

Po – Pá: 15.00–18.30
a ostatní hrací dny vždy hodinu před představením.
pokladna@divadloarena.cz / +420 602 702 120
(ve všední dny 10.00–18.30)

Vstupné

základní **290 Kč** / Komůrka **260 Kč**
zlevněné **210 Kč** / Komůrka **180 Kč**
premiéra **390 Kč** / Komůrka **290 Kč**
veřejná generálka **100 Kč**

Vstupenky do Arény můžete zakoupit i na pobočkách OSTRAVAINFO!!! a v prodejní síti Colosseum.

Foto Roman Polášek

Grafická úprava Alena Sroková

...u nás jste v dobré společnosti.

www.divadloarena.cz

Činnost Komorní scény Aréna, příspěvkové organizace statutárního města Ostrava, je financována z rozpočtu města Ostravy. Divadelní inscenace realizujeme za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a Moravskoslezského kraje.

OSTRAVA!!!

RENGL

Full HD tisk
printo

FATHER'S
COFFEE ROASTERY

PATRIOT

Tohle není Višňový sad

*pátek 21. 10. od 11.00 / sobota 22. 10.
a pondělí 24. 10. od 18.30 / neděle 30. 10. od 17.00*

První premiéra této sezóny už je v druhé polovině zkoušení, takže se pomalu ale jistě blížíme k cíli. Od začátku je sice z názvu titulu jasné, co to nebude... ale je na čase vám prozradit víc o tom, co to bude! Velká čechovovská klasika? A která, když ne **Višňový sad**? Že by návrat **Tří sester**? Nebo snad **Racka**?! A co s tím má společného **Tomáš Vůjtek**? Dalo by se říct, že prakticky všechno, protože i když si velikého Antona Pavloviče samozřejmě nesmírně považuje, rozhodl se, že pro naše účely nově přeloží tři jeho aktovky – **Labutí píseň**, **Medvěd** a **Námluvy** – a při této příležitosti je rovnou spojí i do nového volného dramatického celku. A tohoto zcela nového čechovovského kousku se režijně ujme další veliký Čechovův znalec, **slovenský režisér Roman Polák**, jehož předešlé inscenace všech velkých Čechovů získaly uznání slovenských divadelních kritiků a zúčastnily se řady mezinárodních festivalů.

Herec Světlovidov, který právě odehrál své poslední představení a chystá se do hereckého důchodu, se v průběhu divadelního flámu stále více oddává svým vzpomínkám na role, jež ztvárnil, jakož i úvahám nad smyslem života stráveného na divadelních prknech. Nakonec přemluví své kolegy, aby si s ním připomněli jeho dva oblíbené špily – první o lásce divoké a silné jako medvěd, která si prosadí svou i v domě smutku, a druhý o námluvách, které se zvrtnou v majetkový spor. Humor Antona Pavloviče je jako pohazení na duši; akorát ta ruka, která hladí, je trošku drsná. Ne, že by se nás Čechov nedotýkal citlivě, ale zároveň nás nijak nešetří. Stejně jako život.

Divadlo je past. Není z něj úniku.

Autor Anton Pavlovič Čechov
Překlad a úprava Tomáš Vůjtek
Režie Roman Polák
Dramaturgie Tomáš Vůjtek
Scéna Roman Polák
Kostýmy Katarína Hollá
Inspice Petr Pěnkava
Text sleduje Kamila Holaňová

Osoby a obsazení

Světlovidov Vladislav Georgiev
Nikita Milan Cimerák
Ta druhá Renáta Klemensová

S právě začínající sezónou jsme si pro vás nachystali také nový bonus v podobě **doprovodných programů k premiérám**. Po každé **1. repríze nového titulu** se budete moct těšit na **besedu po představení**, kde vám herci a členové inscenačního týmu přiblíží vznik samotné inscenace a samozřejmě dojde i na všechno, co bude zajímat vás! A ještě větší libůstka vás čeká dokonce ještě před samotnou premiérou. V generálovém týdnu se s námi budete moct naladit na chystanou novinku speciálním **Čechovovským soirée**, které se uskuteční **ve středu 19. října** od 17.00 v Komůrce. Hostiteli dobového večera budou některé z vašich oblíbených čechovovských postav a v tomto případě dokonce bude i **Višňový sad**.

Komáři se znovu začínají rojit

*středa 5. 10. od 18.30
pátek 14. 10. od 19.00 v Brně*

I když máme všichni komáry spjaté zejména s létem a řada z vás se dozajista těší, že je zas velkou část roku vidat nebude, my v Aréně se těšíme, že je po rozlitaném létě zase přivítáme v jejich divadelním zimovišti! V případě našich **Komárů** se samozřejmě nemusíte obávat ztráty krve nebo nákazy malárií či nilskou horečkou, nicméně jejich návštěva se bez vedlejších účinků dost možná neobejde. Dostanou se vám totiž pořádně pod kůži a i když vám nebudou pít přímo krev, může se stát, že budete při odchodu z divadla nakaženi nejistotou ohledně vnímání světa, ve kterém žijeme. Je důležitější vědět, nebo věřit? A co když se to nevylučuje? Dá se dnes vlastně ještě něčemu věřit? A dá se dnes ještě něco s jistotou vědět bez podezření, že se jedná o dezinformaci či konspiraci?

Všichni si myslí, že láska je největší síla ve vesmíru a ono to tak není. Vlastně to není ani síla. Je to něco, co jsme si vymysleli, aby nám to pomohlo přežít chaos.

Emotivní příběh tří generací jedné rodiny, která se snaží najít pochopení jak k fungování našeho světa a vesmíru, tak zejména k sobě navzájem, je krom vyprávěných rodinných vztahů nabitý i **osobitým a mnohdy až cynickým humorem** (ostatně když se takové věci nedějí vám, ale někomu jinému, je to vždycky větší zábava). Co je však jednoznačnou zárukou diváckého zážitku, jsou **dechberoucí herecké výkony** hlavních představitelů (a v tomto případě zejména představitelů). Ostatně Zuzana Truplová a Alena Sasinová-Polarczyk byly za svoje výkony v *Komárech* nominovány na moravskoslezskou kulturní Cenu Jantar!

Jejich skvostné výkony popisuje ve své recenzi např. kritička Pavla Bergmannová následujícími slovy:

„S **Jenny se velmi razantně vypořádala Zuzana Truplová**, která ji hraje s energičností sobě blízkou jako živočišnou a jen zdánlivě jednodušší ženu, která ale poté, co odhalí svá traumata, odhodí slupku vulgární Angličanky nižší střední třídy a ukáže podstatu lidskosti, která netkví ve znalostech, ale ve vycítění se a v umění přiznat chyby. A je to právě ona, kdo se obětavě stará o matku, která přichází o své síly a sebevědomí. Tu pak s mimořádnou intimitou ztvárnila **Alena Sasinová-Polarczyk, která se nebála proměnit z velké dámy ve fyzickou trosku**, jež si ale ještě stačí uvědomit, že je možné smířit se. Herečka citlivě pracuje s hlasem a jemnou mimikou, dokáže ovládnout jeviště i malým drobným gestem.“

Pavla Bergmannová, Listy

Nenechte si ujít

středa 12. 10. Konec hry
s titulky pro sluchově postižené

Zaznamenali jste Deafember (září coby měsíc sluchově postižených)? My ano, a proto v říjnu uvedeme **Konec hry** doplněný o české titulky, určené zejména neslyšícím a nedoslýchavým.

středa 19. 10.
Čechovovské soirée
a pondělí 24. 10.
Tohle není Višňový sad

V této sezóně bychom se s vámi rádi setkávali nejen během našich představení, ale také po nich, nebo dokonce i úplně mimo ně! První příležitostí pro takové neformální a dost netradiční setkání bude **Čechovovské soirée**, které se uskuteční u nás v Komůrce, a navázat na něj můžete 1. reprízu, která bude spojena s besedou s účinkujícími a s dramaturgem.